

Kordian – ściągą

Juliusz Słowacki · Romantyzm · 1834 · Liceum

W pięciu zdaniach

1. Akcja: Polska, Londyn, Włochy, szczyt Mont Blanc i Warszawa, 1828–1829, przed powstaniem listopadowym.
2. Piętnastoletni Kordian cierpi z nieszczęśliwej miłości do Laury i próbuje się zabić.
3. W podróży po Europie poznaje cynizm świata, a na Mont Blanc postanawia poświęcić się ojczyźnie.
4. W podziemiach katedry spiskowcy odrzucają zamach na cara, więc Kordian idzie sam.
5. Pod drzwiami sypialni cara mdleje ze strachu. Trafia do szpitala wariatów, a potem staje przed plutonem egzekucyjnym. Nie wiadomo, czy ułaskawienie przyjdzie na czas.

Bohaterowie

- **Kordian** – młody szlachcic szukający celu w życiu
- **Car Mikołaj I** – koronuje się na króla Polski
- **Prezes** – przywódca spiskowców, przeciwny zamachowi

Motywy

- **Bunt:** Kordian postanawia zabić cara, ale w decydującej chwili przegrywa ze strachem i wyobraźnią.
- **Ojczyzna:** Na szczycie Mont Blanc Kordian ofiarowuje się ojczyźnie, która ma być „Winkelriedem narodów”.

Cytaty

- „Tu szczyt... lękam się spojrzeć w przepaść świata ciemną.” – Kordian, akt II (Mont Blanc)
- „Niech się Polaki modlą, czczą cara i wierzą...” – Papież, akt II